Poznań, dnia 17 kwietnia 1937 r.

POZNAŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 18

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

213.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 13 kwietnia 1937 r.

dotyczące ustalenia cen maksymalnych na cegłę pełną.

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 31. VIII. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 527), uzupełnionego rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 374), oraz rozporządzenia Ministra Spraw. Wewn. z dnia 29. X. 1929 o uregulowaniu cen przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 607) w brzmieniu zmienionym rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z 20. IX. 1932 (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 722), którego moc obowiązująca przedłużona została rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10. XII. 1936 (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 641) — po zasięgnięciu opinii właściwej komisji do badania cen, wyznaczam cenę maksymalną na pełną cegłę na całym terenie województwa poznańskiego jak następuje:

a) 1000 sztuk iłówki loco cegielnia, t. j. bez dostawy 37 zł 50 gr,

b) 1000 sztuk tonówki loco cegielnia, t. j. bez dostawy 43 zł,

c) 1000 sztuk iłówki loco plac budowy, t. j. z dostawą 37 zł 50 gr, plus jako koszty dostawy 3,— do 8,— zł, w zależności od odległości cegielni od miejsca dostawy, przy czym stawka 3,— zł obowiązuje przy odległości do 2,5 klm,

d) 1000 sztuk tonówki loco plac budowy, t.j. z dostawą 43,— zł plus jako koszty dostawy 3,— do 8,— zł w zależności od odległości cegielni od miejsca dostawy, przy czym stawka 3,— zł obowiązuje przy odległości do 2,5 klm.

Ceny powyższe obowiązują z dniem ogłoszenia i to nie tylko cegielnie, ale i wszystkie inne osoby zajmujące się sprzedażą cegły.

Winni pobierania cen wyższych ulegną karze grzywny do 3000 zł lub aresztu do 6 tygodni na zasadzie art. 64 rozp. o postępowaniu karnoadministr. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365 z 1928 roku), przy czym jednocześnie może być orzeczona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępny.

Wojewoda: (—) A. Maruszewski.

214.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 13 kwietnia 1937 r.

o zatwierdzeniu statutu Spółki Rybackiej Jeziorowej „Wielkie".

Podaje się do wiadomości, że decyzją Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego z dnia 13 kwietnia 1937 r. Nr R. R. V. 3/35/37, wydaną na mocy art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 357), został zatwierdzony statut Spółki Rybackiej Jeziorowej „Wielkie" obejmującej obszar wody otwartej obwodu rybackiego jezioro Wielkie na rzece Miale Nr 5, ustalonego orzeczeniem Wojewody Poznańskiego z dnia 17 czerwca 1936 r. Nr R. R. V. 3/168/36 (Pozn. Dz. Woj. Nr 30, poz. 440).

Przez zatwierdzenie statutu spółki orzeczono równocześnie o utworzeniu z wymienionego obwodu rybackiego obwodu własnego spółki.

Za Wojewodę: (—) Inż. Strzeszewski, Naczelnik Wydziału.

215.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 8 kwietnia 1937 r.

w sprawie unieważnienia książeczek inwalidzkich.

I. Unieważnia się zagubioną książeczkę inwalidzką Nr 1082, wystawioną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Gnieźnie na nazwisko Marcina Szulgita, ur. dnia 2 października 1891 roku, a zamieszkałego obecnie w Poznaniu, ul. Czesława 11 m. 7.

II. Unieważnia się zagubioną książeczkę inwalidzką Nr 233, wystawioną dnia 31 stycznia 1927 r. przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Bydgoszczy na nazwisko Grochowskiego Franciszka, ur. dnia 9. X. 1890 r., a zamieszkałego w Bydgoszczy, ul. Żwirki i Wigury 22.

Zasada: Rozkaz Ministra Spraw Wojskowych Dep. VIII. Sanit. z dnia 4 XII. 1923 r. L. dz. 17894/Sup. Inw. oraz pismo okólne Ministerstwa Opieki Społ. z dnia 3. IX. 1929 r. Nr 349/O. V.

Za Wojewodę: (—) M. Rakowski, Naczelnik Wydziału Pracy i Opieki.

216

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 8 kwietnia 1937 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Wobec stwierdzenia wścieklizny u psów w zagrodzie Józefa Bartkowiaka z Dąbrowy i Adolfa Jaenscha z Grodzewa, gminy Śrem, zarządzam na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 223) i w myśl §§ 327 i 329 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45) i z dnia 14. VI. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 435), co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony wścieklizną, do którego włączam gromady: Dąbrowa, Chrząstowo, Binkowo, Bystrzek, Grzymysław, Luciny, Mechlin, Pysząca, Ostrowo, Orkowo, Niesłabin, Zbrudzewo, Zwola gminy Śrem, gromady: Czmoń i Czmoniec gminy Bnin, gromady: Gogolewo, Zakrzewice, Zaborowo, Sroczewo, Konarzyce, Kiełczynek, Konarskie, Jarosławki, gminy Książ oraz gminy miejskie Śrem i Książ.

§ 2.

Na obszarze zagrożonym wszystkie psy dniem i nocą mają być trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz.

Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i gęste kagańce, wykluczające możność kąsania. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów wprowadzonych (przenoszonych, przewożonych) przez miejscowości wymienione w § 1.

§ 4.

Psy myśliwskie, policyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby policyjnej wzgl. strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wprowadzanie (wywożenie) psów i kotów z obszaru zagrożonego bez zezwolenia Starostwa jest wzbronione.

Zakaz ten nie dotyczy psów policyjnych, myśliwskich w wypadkach, gdy chodzi o ich chwilowy pobyt poza obszarem zagrożonym.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie zastosowano przepisów § 2 niniejszego rozporządzenia, będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów, jak również o każdym wypadku podejrzanego pokąsania przez psa wzgl. kota należy bezzwłocznie zgłosić.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prez. R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy: (—) Krykiewicz.

217

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 3 kwietnia 1937 r.

o zwalczaniu pomoru i zarazy świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru i zarazy świń w maj. Biernatki na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporz. Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) jak również zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Roln. Nr W. XI. 4/62 z dnia 16. IV. 1935, zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem i zarazą świń, stanowi zagroda maj. Biernatki. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem i zarazą świń, do którego włączam wszystkie obejścia wchodzące w skład maj. Biernatki, o ile w obejściach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru i zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego, winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie; w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór — zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obustronnemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska, oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem i zarazą świń, do którego włączam gromadę Biernatki.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach;

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Krykiewicz.

218

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREDZKIEGO

z dnia 3 kwietnia 1937 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny psów.

Z powodu stwierdzenia podejrzenia wścieklizny u psów w majętności Łękno, gm. Zaniemyśl, zarządzam na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) zmienionego ustawą z dnia 25. II. 1932 (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 223) i w myśl §§ 327—328 rozporządzenia wykonawczego Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 15. XI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 45) i z dnia 14. VI. 1933 (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 435), co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony wścieklizną, do którego wcielam wszystkie miejscowości należące do gminy Zaniemyśl oraz z gminy Środa miejscowości: Trzebisławki, Koszuty, Żabikowo, Annopole, Słupia Wielka, Pętkowo, Chwałkowo, Strzeszki, Kijewo, Nadziejewo i z gminy Krzykosy: Borowo.

§ 2.

Wszystkie psy, znajdujące się na terenie wyżej wymienionych gmin, mają być trzymane dniem i nocą na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub w zagrodzie, że nie mogą wydostać się na zewnątrz.

Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i gęste kagańce, wykluczające możność kąsania. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów wprowadzanych (przewożonych, przenoszonych) na obszar zagrożony.

§ 4.

Psy myśliwskie, policyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby policyjnej wzgl. strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzanie (wywożenie) psów i kotów z obszaru zagrożonego bez zezwolenia Starostwa jest wzbronione.

Zakaz ten nie dotyczy psów policyjnych, myliwskich w wypadkach, gdy chodzi o ich chwilowy pobyt poza obszarem zagrożonym.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie zastosowano przepisów § 2 niniejszego rozporządzenia, będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów, jak również o każdym wypadku podejrzanego pokąsania przez psa wzgl. kota należy bezzwłocznie zgłosić w Zarządzie gminnym, posterunku P. P., Sołectwie lub Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o zwalczaniu chorób zaraźliwych.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Kierownik Starostwa Powiatowego:
(—) Karasiewicz.

219

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREDZKIEGO

z dnia 2 kwietnia 1937 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny psów.

Wobec wygaśnięcia wścieklizny psów w Jeziorach Wielkich, gm. Zaniemyśl, uchylam zarządzene moje z dnia 3. XII. 1936 r. ogłoszone w Poznańskim Dzien. Wojewódzkim Nr 53/36, poz. 826.

Kierownik Starostwa Powiatowego:
(—) Karasiewicz.

220

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 5 kwietnia 1937 r.

o uchyleniu zarządzenia z dnia 24. XII. 1936 r. o zwalczaniu wścieklizny.

Wobec zlikwidowania wścieklizny psów w Jeziorach Wielkich, pow. Środa uchylam zarządzenie moje z dnia 24. XII. 1936 r. wydane w związku ze stwierdzeniem wścieklizny w tej miejscowości.

Starosta Powiatowy: (—) Krykiewicz.

221

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZUBIŃSKIEGO

z dnia 10 kwietnia 1937 r.

w sprawie uchylenia zarządzenia w sprawie mięsa wwożonego na obszar miasta Łabiszyna.

Uchylam zarządzenie moje z dnia 22 grudnia 1936 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 1, poz. 2 z 1937 r. w sprawie mięsa wwożonego na obszar miasta Łabiszyna.

Starosta Powiatowy: (—) Dąbrowski.

222

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KROTOSZYŃSKIEGO

z dnia 1 marca 1937 r.

dotyczące regulaminu porządkowego dla przedsiębiorstw prowadzących przemysł przewozu osób i bagażu ręcznego na terenie miasta Krotoszyna.

Na zasadzie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 roku o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 32/27, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40/34, poz.

350), po wysłuchaniu opinii Zarządu Miejskiego w Krotoszynie, wydaję następujący regulamin porządkowy dla dorożek (pojazdów konnych), prowadzących ten przemysł na terenie miasta Krotoszyna.

§ 1.

Osoby, które zamierzają wykonywać zarobkowy przewóz osób dorożkami konnymi w obrębie gminy miejskiej Krotoszyn, winny przemysł ten zgłosić władzy przemysłowej I instancji, w myśl art. 7 prawa przemysłowego i uzyskać od Zarządu Miejskiego w Krotoszynie odpowiedni numer kolejny w celu przytwierdzenia go na odnośnej dorożce, tudzież ściśle stosować się do postanowień niniejszego regulaminu.

§ 2.

Dorożkę wolno dopiero wtenczas uruchomić dla użytku publicznego, gdy zostanie przez Zarząd Miejski zbadana i uznana jako odpowiadająca wymaganym przepisom i to dopiero po przydzieleniu numeru.

Tak samo każda dorożka zapasowa, którą zamierza się wstawić na czas przejściowy, oraz każda dorożka po dokonanej większej reperacji lub jakichkolwiek zmianach, musi być tak samo przedstawiona Zarządowi Miejskiemu do zbadania i do dopuszczenia do ruchu. Dorożki muszą być co rok w ciągu kwietnia przedstawione Zarządowi Miejskiemu do ponownego zbadania. Niezależnie od powyższego Zarząd Miejski może każdego czasu przeprowadzić lustrację dorożek.

§ 3.

Zarząd Miejski może w każdej chwili dorożkę wycofać z kursu, o ile uzna, że pojazd jest źle utrzymany i nie odpowiada w zupełności warunkom zawartym w niniejszym rozporządzeniu, lub też kursowanie jego zagraża bezpieczeństwu publicznemu, a przedsiębiorca mimo dwukrotnych napomnień ze strony Zarządu Miejskiego nie doprowadził takowego do porządku.

§ 4.

O zrzeczeniu się uprawnienia przemysłowego winien prowadzący przemysł dorożkarski donieść, w myśl art. 36 i 135 prawa przemysłowego, niezwłocznie władzy przemysłowej I instancji i zwrócić potwierdzenie odbioru zgłoszenia przemysłu.

§ 5.

Dorożki używane do przemysłu dorożkarskiego muszą być utrzymane pod każdym względem czysto i porządnie, jednolite, mocno zbudowane oraz estetyczne i w sposób jednolicie wyróżniający je, ciemno polakierowane, dalej muszą posiadać dobrze sprężynujące resory i stopnie, a gdy pojazd jest zamknięty — okna. Miejsce dla nóg pasażerów musi być wyłożone dywanikiem, który można każdego czasu wyczyścić lub też zmienić. Dorożki muszą być zaopatrzone w dobrze funkcjonujące latarnie, które należy oświetlić podczas kursowania z chwilą nastania zmroku.

§ 6.

W czasie zimy można używać sań zamiast dorożek. Niniejsze przepisy mają do nich zastosowanie. Każde sanie muszą być zaopatrzone w czystą derkę (koc).

§ 7.

Nie wolno używać do jazdy koni płochliwych, złośliwych, kulawych, zakaźnie chorych lub z widocznymi skazami, zwierząt pokaleczonych, słabych z powodu starości lub przemęczonych.

Zakazane jest bicie i znęcanie się nad zwierzętami.

§ 8.

Uprzęże muszą być wykonane ze skóry jednolitego koloru i dobrze utrzymane.

Jednokonne dorożki muszą posiadać 2 dyszle.

§ 9.

Dorożkarz musi nosić podczas jazdy dorożką umundurowanie, którego krój i kolor ustali Zarząd Miejski.

Umundurowanie winno być utrzymane czysto i porządnie.

Podczas służby winien dorożkarz posiadać przy sobie potwierdzenie zgłoszenia przemysłu, jeden egzemplarz niniejszego regulaminu, taryfę maksymalną opłat za jazdę dorożką oraz dobrze idący zegarek.

§ 10.

W czasie postoju, dorożkarz nie powinien się zbytnio oddalać od swej dorożki. Dorożkarzowi zabrania się podczas pełnienia służby uczęszczania do wyszynków i restauracyj, oraz skupiania się na chodnikach jak i jezdni.

§ 11.

ZarządMiejski wyznaczy dla dorożek miejsce postoju oraz ustali zajazd dorożek, jedna za drugą lub jedna obok drugiej.

Dorożki należy podczas dnia jak i nocy ustawić odpowiednio do zarządzeń władzy na miejscach wyznaczonych.

§ 12.

Dorożki winny być do dyspozycji pasażerów przynajmniej pół godziny przed przyjazdem względnie odjazdem pociągów na miejscu postoju lub też przy dworcu.

§ 13.

Celem zapewnienia stałej komunikacji do miasta i dworca kolejowego winna być przy każdym pociągu najmniej jedna dorożka do dyspozycji przyjeżdżających i to w kolejności dyżuru, wyznaczonego przez Zarząd Miejski. Dorożkarz mający dyżur winien na wypadek niemożności spełnienia swego dyżuru zawiadomić na czas Zarząd Miejski.

§ 14.

Prowadzący dorożkę jest obowiązany na żądanie odbyć każdą jazdę i to niezwłocznie, jeżeli dorożka na miejscach postoju stała do dyspozycji. Jeżeli dorożkarz przyjął zamówienie na kurs w domu (w swoim mieszkaniu), winien on takie zamówienie również niezwłocznie i na czas wykonać.

W razie zaś niemożności wykonania zamówienia, winien postarać się o zastępcę, a gdy to jest niemożliwe, powiadomić na czas zamawiającego.

§ 15.

Dorożki stojące na miejscu postoju uważa się zasadniczo jako nie zajęte i czekające na zamówienie. Prowadzący dorożkę nie może zatem odmówić jazdy w razie zażądania przez kogokolwiek, chyba że udowodni, że ze względu na poprzednie zamówienie nie starczy mu czasu na wykonanie owej jazdy.

W wypadku zamówienia dorożki, dorożkarz winien miejsce postoju we właściwym czasie opuścić, celem uniknięcia innego równoczesnego zamówienia.

§ 16.

Jako pasażera uważa się każdą osobę ubraną czysto. Osobom znajdującym się w stanie nietrzeźwym, można jazdy odmówić. Dorożek nie wolno używać do transportu zwłok oraz osób chorych na choroby zakaźne.

§ 17.

Z kilku pasażerów ma pierwszeństwo tylko ten, który pierwszy wsiadł.

W wątpliwych wypadkach ma pierwszeństwo ten, który usiadł z prawej strony, względnie który pierwszy złożył jakiś przedmiot w dorożce.

Jeżeli znajduje się na miejscu więcej dorożek a pasażer nie wyznaczy dorożki, to winna jazdę wykonać pierwsza według kolejności.

§ 18.

Bez zgody pasażera dorożkarz nie może zabierać do dorożki innych osób i to zarówno wewnątrz dorożki, jak również na swoim siedzeniu.

§ 19.

Dorożkarz nie jest zobowiązany do transportu rzeczy względnie pakunków, przekraczających miarę pod względem ciężaru i objętości. Do dorożki mogą być zabierane tylko drobne paczki oraz przedmioty nie niszczące względnie nie zanieczyszczające obicia oraz ścian dorożki.

§ 20.

Za przewóz osób dorożką można żądać tylko wynagrodzenia taryfowego według taryfy, wywieszonej na miejscu widocznym wewnątrz dorożki. Na taryfie winno być oznaczone w sposób odpowiedni nazwisko i adres przedsiębiorcy. Dorożkarz jest uprawniony do żądania zaliczki względnie pewnej wpłaty na otrzymać się mające wynagrodzenie na przewóz.

Taryfę ustala władza przemysłowa I instancji (Starostwo).

§ 21.

Po zajęciu dorożki przez pasażera względnie po ewntl. wpłaceniu zaliczki na wynagrodzenie za przejazd, o ile jej dorożkarz zażądał, dorożka winna być uruchomiona.

O ile warunki sprzyjają, jazda winna odbywać się truchtem. Tylko na wyraźne żądanie pasażera dorożkarz może jechać krokiem.

§ 22.

Dorożkarz winien być podczas służby trzeźwy, spokojny, uprzejmy i przyzwoity, przede wszystkim względem pasażerów, władz jak i wobec swoich kolegów. Palenie tytoniu podczas jazdy jest wzbronione.

Na żądanie winien przedłożyć pasażerom odpis niniejszego zarządzenia jak i taryfę jazdy.

Wzywanie do korzystania ze swej dorożki, wychwalanie jej lub w inny sposób werbowanie sobie gości, jest niedozwolone.

§ 23.

Po otrzymaniu zamówienia winien dorożkarz niezwłocznie pasażera odwieźć na oznaczone miejsce.

§ 24.

O ile jazda dorożką po zamówieniu wskutek jakichkolwiek przyczyn ze strony zamawiającego nie dojdzie do skutku, dorożkarz może żądać od zamawiającego połowy wynagrodzenia za mającą się wykonać jazdę, o ile na czas nie zostanie odmówiona.

§ 25.

Podczas jazdy dorożką dorożkarz winien baczyć na przedmioty względnie pakunki należące do pasażera, by z dorożki nie wypadły względnie nie uległy uszkodzeniu. W tym celu przedmioty te winien należycie zabezpieczyć.

§ 26.

Bezpośrednio po opuszczeniu dorożki przez pasażera, dorożkarz winien dorożkę wewnątrz dokładnie zbadać, czy pasażer nie pozostawił ewentualnie jakich przedmiotów. Znalezione przedmioty winien dorożkarz niezwłocznie zwrócić pasażerowi, a gdyby to było już niemożliwe, winien przedmioty te oddać, o ile możności bezzwłocznie, na Posterunku Policji Państwowej, lub w Zarządzie Miejskim.

§ 27.

Przekroczenia postanowień niniejszego regulaminu ulegają karom przewidzianym w art. 126 prawa przemysłowego.

§ 28.

Niniejszy regulamin wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie policyjne byłego Urzędu Policyjnego miasta Krotoszyna z dnia 20. III. 1914 r. o przemyśle dorożkarskim w mieście Krotoszynie ogłoszone w Orędowniku Powiatowym Powiatu Krotoszyńskiego z dnia 11. IV. 1914 r. Nr 44.

Starosta Powiatowy: (—) Wilimowski.

223

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO CHODZIESKIEGO

z dnia 7 kwietnia 1937 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam, że w pokoju nr 2 Starostwa Powiatowego w Chodzieży jest do odebrania nakaz karny z dnia 2. III. 1937 r. nr K. 2a/1071/36/37, nałożony na Stefana Matycha, ostatnio zamieszkałego w Wągrowcu, ul. Powstańców nr 11.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Siekierzyński.

224

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO CHODZIESKIEGO

z dnia 10 kwietnia 1937 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam, iż w Starostwie Powiatowym, pokój nr 2 jest do odebrania nakaz karny z dnia 12. XI. 1936 r. nr K. 2a/865 na nazwisko Bolesław Sikorski; ostatnie miejsce zamieszkania Poznań, ul. Ministerstwa nr 52, obecnie nie znanego miejsca zamieszkania.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Siekierzyński.

225

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 31 marca 1937 r.

w sprawie doręczenia decyzji.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36. poz. 341), zawiadamia się, że w pokoju nr 4 Starostwa Powiatowego w Międzychodzie jest do odebrania nakaz karny i wezwanie do uiszczenia grzywny z dnia 25 czerwca 1936 r. nr K2a/197/36/37, zaadresowane na nazwisko Kaczorowskiego Stefana, ostatnio zamieszkałego w Zaborowie Starym, powiat Gostynin; obecne miejsce zamieszkania nie jest znane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Starostę Powiatowego:
(—) Kluska, Referendarz.

226

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WĄGROWIECKIEGO

z dnia 1 kwietnia 1937 r.

w sprawie doręczenia orzeczenia karno-administracyjnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym z dnia 22 marca 1928 (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), podaję do publicznej wiadomości, że w Starostwie Powiatowym w Wągrowcu, pokój nr 5, jest do odebrania orzeczenie karno-administracyjne z dnia 30 marca 1937 Nr K-867/36-37, adresowane do Mariana Janickiego, ostatnio zamieszkałego w Wągrowcu, przy ul. Klasztornej.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Zenkteler

227

OGŁOSZENIE STAROSTY GRODZKIEGO GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 3 kwietnia 1937 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszym p. Szaufera Leona, ur. dn. 24. 6. 1896 r. w Poznaniu, ostatnio zamieszkałego w Poznaniu, Chwaliszewo 67, a obecnie niewiadomego zamieszkania, że w biurze Starostwa Grodzkiego w Gnieźnie, pokój nr 6 jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 21. 11. 36 r. Nr K. 2/Gr/870/36/7 - Ib.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Grodzki: (—) Kasprzak.

228

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W POZNANIU

z dnia 12 kwietnia 1937 r.

w sprawie planu zabudowania.

Wydział Powiatowy w Poznaniu, przystępując do sporządzenia dla części Żabikowa, Świerczewa, Lubonia, Lasku i Rudnicz 5-ciu oddzielnych szczegółowych planów zabudowania, obejmujących następujące obszary:

1. w Żabikowie, Świerczewie i Luboniu — tereny, stanowiące własność Uniwersytetu Poznańskiego oraz E. Denizota, między drogą Poznańską, ul. Kolejową, ul. Marsz. Piłsudskiego i torem kolejowym,
2. w Luboniu — teren, stanowiący własność A. Pawlickiej, między torem kolejowym, szosą Poznańską i prostą równoległą do drogi polnej do przejazdu kolejowego, poprowadzoną po jej stronie północnej w odległości 50 m,
3. w Luboniu i Lasku — teren wzdłuż szosy z Puszczykowa do Poznania na odcinku od 250 m na północ od bocznicy kolejowej fabryki R. Maya do przejazdu przez tory kolejowe przy południowej granicy gromady Lasek. Teren ten obejmuje pas od toru kolejowego do linii poprowadzonej równolegle do szosy na wschód od niej w odległości 50 m,
4. w Żabikowie — obszar przyległy do skrzyżowania ul. Poznańskiej z ul. Kolejową, a obejmujący teren ograniczony liniami, poprowadzonymi w odległości 50 m na zachód i 250 m na wschód od ul. Poznańskiej, oraz 50 m na północ i 200 m na południe od ul. Kolejowej,
5. w Rudniczach — obszar dawnej „huty miedzi", przyległy do bocznicy kolejowej i terenów cegielni Z. Szymańskiego,

podaje o tym na podstawie art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202), do publicznej wiadomości.

Z treścią mających być sporządzonymi projektów planów zabudowania interesowani mogą zaznajamiać się w Biurze Planu Regionalnego m. Poznania w Poznaniu, ul. Podgórna 2, w okresie od dnia 21 kwietnia 1937 r. do dnia 5 maja 1937 r. w godzinach od 11 do 13 codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

W okresie od dnia 7 maja 1937 r. do dnia 22 maja 1937 r. interesowani mogą zgłaszać do Wydziału Powiatowego w Poznaniu wnioski, dotyczące wyżej wspomnianego planu zabudowania.

Przewodniczący Wydziału Pow. w Poznaniu:
(—) Dr Jerzykowski, Starosta Powiatowy.

229

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W POZNANIU

z dnia 13 kwietnia 1937 r.

o wyłożeniu do publicznego wglądu szczegółowego planu zabudowania.

Sporządzony w myśl ogłoszenia umieszczonego w numerze 48 „Poznańskiego Dziennika Wojewódzkiego" z dnia 7 listopada 1936 r. po stronie 801, w numerze 21 „Orędownika Powiatowego powiatu poznańskiego" z dnia 7 listopada 1936 r. po stronie 1, oraz w numerze 257 „Dziennika Poznańskiego" z dnia 4 listopada 1936 r. po stronie 9, szczegółowy plan zabudowania terenów państwowych przewidzianych pod cmentarz dzielnicowy w Junikowie, a ograniczonych: od południowego wschodu ulicą Grunwaldzką, od północnego wschodu strumykiem junikowskim, od północnego zachodu drogą do Skórzewa, od południowego zachodu strumykiem biegnącym wzdłuż granicy Junikowo-Rudnicze, został uchwalony w dniu 5 kwietnia 1937 r. przez Wydział Powiatowy powiatu poznańskiego, po wypowiedzeniu się rady gminnej w Junikowie i będzie wyłożony do publicznego wglądu w pokoju 17 Wydziału Powiatowego w Poznaniu, Wały Leszczyńskiego nr 10 i to na okres 2 tygodni, t. j. w czasie od 19 kwietnia do 4 maja 1937 r. w godzinach od 10-tej do 12-tej codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

W powyższym okresie zainteresowani mogą przeglądać uchwalony plan zabudowania, po upływie zaś tego okresu w terminie dalszych 2 tygodni, to znaczy od dnia 5 maja do dnia 19 maja 1937 r. mogą wnosić przeciw wyłożonemu planowi zarzuty w pokoju 17 Wydziału Powiatowego w Poznaniu, Wały Leszczyńskiego 10.

Wydział Powiatowy w Poznaniu:
Przewodniczący (—) Dr Jerzykowski,
Starosta Powiatowy.

230

ZARZĄDZENIE BURMISTRZA W RYDZYNIE

z dnia 2 kwietnia 1937 r.

w sprawie zniesienia ścieżki.

Po przeprowadzeniu postępowania na skutek wniesionego sprzeciwu na moje obwieszczenie z 28. XII. 1937 r. (Pozn. Dz. Woj. Nr 2, poz. 27), zarządzam na podstawie § 57 ustawy z 1. VIII. 1883 r. (Zb. ust. str. 237), zniesienie ścieżki, prowadzącej przez nieruchomość Hermana Klopscha od ul. Rzeczypospolitej aż do nieruchomości Oswalda Kühna w Rydzynie.

Burmistrz: (—) Rzemyszkiewicz.

231

KOMUNIKAT ZARZĄDU MIEJSKIEGO W SZAMOTUŁACH

z dnia 12 kwietnia 1937 r.

w sprawie czasowego zamknięcia ulicy Ratuszowej.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7. X. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656), podaję niniejszym do publicznej wiadomości, że z powodu przełożenia bruku zamkniętą zostanie dla ruchu kołowego ulica Ratuszowa na okres od 19 kwietnia do 5 maja rb. włącznie.

Ruch kołowy odbywać się będzie w tym czasie przez ulicę Dworcową, a częściowo także przez ulicę Trzeciego Maja i Lipową wzgl. odwrotnie. Zarazem zwracam uwagę, by pojazdy mechaniczne zmniejszały przepisową szybkość jazdy na odcinku od mostu na rzeczce Samie do Rynku, a to z uwagi na wąskość ulicy Dworcowej na tymże odcinku.

Zarząd Miejski:
Burmistrz: (—) Bartkowski.

232

KOMUNIKAT ZARZĄDU GMINNEGO GMINY ROJEWO W ROJEWIE

z dnia 6 kwietnia 1937 r.

w sprawie wyprostowania drogi.

Pan Ernest Schwartz z Liszkowa gmina Rojewo, powiat inowrocławski, wniósł do tutejszego Zarządu Gminnego podanie o wyprostowanie drogi publicznej w Liszkowie, prowadzącej od bruku Jaksice—Liszkowo do szosy Broniewo—Rojewo.

Na podstawie § 57 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 r. o kompetencji władz (Zbiór ustaw pruskich str. 237), podaje się powyższy projekt do publicznej wiadomości.

Uzasadnione sprzeciwy wnosić można w przeciągu 4 tygodni, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim, do Zarządu Gminnego w Rojewie — jako władzy policyjno-drogowej, gdzie również w godzinach urzędowych można przeglądać plan sytuacyjny, mającej być wyprostowanej drogi.

O ile w wyznaczonym terminie sprzeciwów nie będzie, zostanie wydane prawomocne orzeczenie po myśli wniesionego podania.

Sekretarz: (—) Dratwiński.
Wójt: (—) Popek.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

STATUT

o samoistnym podatku komunalnym od psów na rzecz Związku Komunalnego Powiatu Kościańskiego.

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr 62, poz. 454/36, wprowadza się na rzecz Związku Komunalnego powiatu kościańskiego podatek od psów.

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są psy, należące do mieszkańców w gminach wiejskich powiatu kościańskiego.

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są posiadacze psów.

§ 3.

Od podatku wolne są:
a) szczenięta, liczące mniej niż 13 tygodni,
b) jeden pies do pilnowania gospodarstwa, lub domostwa,
c) psy będące w posiadaniu władz państwowych i samorządowych,
d) psy, będące w posiadaniu osób, czasowo przebywających w obrębie gmin wiejskich powiatu kościańskiego, nie dłużej niż cztery tygodnie, lub też przebywających czasowo dłużej w gminie niż cztery tygodnie, ale zamieszkałych stale w obrębie innego związku komunalnego, w którym podatek od psów jest wprowadzony,
e) psy stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwach, zajmujących się sprzedażą psów,
f) psy, należące do przedstawicieli państw obcych.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie:
a) od każdego pierwszego psa podlegającego opodatkowaniu . . 1,— zł
b) za każdego drugiego psa podlegającego opodatkowaniu . . 10,— „
c) za każdego następnego psa, podlegającego opodatkowaniu . 30,— „

§ 5.

Podatek płatny jest w Powiatowej Kasie Komunalnej w Kościanie, jednorazowo za cały rok.

§ 6.

Wymiar podatku uskutecznia Wydział Powiatowy w Kościanie na podstawie danych o liczbie psów, podlegających opodatkowaniu, którą posiadacze tych zwierząt obowiązani są zakomunikować Wydziałowi Powiatowemu w sposób wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 7.

Celem kontroli podatku, może Wydział Powiatowy żądać od PP. Wójtów Gmin i sołtysów gromad przedłożenia wykazu osób posiadających psy, podlegające opodatkowaniu.

§ 8.

Wydziałowi Powiatowemu przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg względnie zupełnego zwolnienia od opodatkowania.

§ 9.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w lokalu Wydziału Powiatowego listy płatników ze wskazaniem listy przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot podatkowych, oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminu płatności podatku i środków prawnych.

§ 10.

Od wymiaru podatku wolno płatnikowi wnieść odwołanie w terminie i w trybie wskazanym § 14 ust. 2 i § 11 ust. 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24 kwietnia 1906 (Zb. ust. pr. str. 159), co jednak nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku w terminie przewidzianym w § 5 niniejszego statutu.

Nieuiszczony w przepisanym terminie podatek, ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek zgodnie z ustawą z dnia 18 marca 1935 w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1936 (Dz. Ust. R. P. Nr 8, poz. 88), oraz kosztów egzekucyjnych według postanowień ustaw z dnia 31 lipca 1924 (Dz. Ust. R. P. Nr 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 17 maja 1927 (Dz. Ust. R. P. Nr 46, poz. 401), z tem, iż w czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 (Dz. Ust. R. P. Nr 62, poz. 580), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2. I. 1933 (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24), i z dnia 28. I. 1934 (Dz. Ust. R. P. Nr 10, poz. 78), koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

§ 11.

Winni przekroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze w wysokości 345,00 zł, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr 62/36, poz. 454).

§ 12.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Wydział Powiatowy w Kościanie.

§ 13.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkim. Z chwilą opublikowania powyższego, traci moc obowiązującą dotychczasowy statut powiatu kościańskiego w przedmiocie pobierania podatku od psów, z dnia 23. II. 1933 r.

Kościan, dnia 25 lutego 1937 r.

Rada Powiatowa:
(—) Przewodniczący Karpiński, Starosta Pow.
Członkowie:
(—) Ks. L. Górski. (—) Kabsch Władysław.
(—) Franek Fr.

Zarządzenie.

Na podstawie uchwały Izby Wojewódzkiej i art. 36 ustęp b) oraz art. 37 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 (Dz. Ust. R. P. Nr 106, poz. 884 z roku 1932), w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1936 (Dz. Ust. R. P. Nr 62, poz. 454), zatwierdza się po myśli art. 20 ustęp 1 wspomnianej ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych uchwałę Rady Powiatowej powiatu kościańskiego z dnia 25 lutego 1937 r., w przedmiocie statutu o samoistnym podatku komunalnym od psów.

Poznań, dnia 3 kwietnia 1937 r.

Za Wojewodę:
(—) A. Trzciński,
Naczelnik Wydziału Samorządowego.

OBWIESZCZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W GNIEŹNIE

z dnia 6 kwietnia 1937 r.

w sprawie parcelacji nieruchomości Piekary tom IV karta 77.

Marcin Utecht zamieszkały w Piekarach, powiat Gniezno, zamierza na terenie gromady Piekary, a mianowicie nieruchomość Piekary tom IV karta 77, podzielić na dwie parcele budowlane. Wymieniony wniósł podanie do Wydziału Powiatowego w Gnieźnie o udzielenie zezwolenia na parcelację.

Plan parcelacyjny wyłożony jest do wglądu w biurze Wydziału Powiatowego, pokój 33, w godzinach służbowych od 8—15.

Stosownie do § 16 i następnych ustawy z dnia 25 sierpnia 1876 r. (Zbiór ustaw pr. str. 405), podaje się powyższe do publicznej wiadomości z tym, że właścicielom lub użytkownikom przyległych gruntów służy prawo odwołania się w terminie 21 dni od daty ogłoszenia do Wydziału Powiatowego w Gnieźnie.

Odwołanie winno być uzasadnione powodami, dla których — przez parcelację — właściciele lub użytkownicy przyległych gruntów byliby poszkodowani, albo na poszkodowanie narażeni.

Gniezno, dnia 6 kwietnia 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Kasprzak.

OBWIESZCZENIE KOMISJI WYBORCZEJ GMINY WYZNANIOWEJ ŻYDOWSKIEJ W POZNANIU

dotyczące wyborów.

Niniejszym podajemy do publicznej wiadomości, że na mocy zarządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 23 marca 1937 r. Nr S. P. P. 5/3, ustanowiony został termin wyborów Zarządu Gminy na dzień 13 czerwca 1937 r.

Wobec powyższego spis wyborców uprawnionych do wyboru wyłożony będzie w biurze Gminy przy ul. Szewskiej nr 10 do wglądu od dnia 13 kwietnia do 21 kwietnia 1937 r. od godziny 8—20.

Zaznacza się, że tylko osoby wciągnięte do spisu mogą brać udział w wyborach.

W ciągu tego czasu uprawnieni do głosowania członkowie Gminy mogą wnieść reklamacje, dotyczące umieszczenia jak i opuszczenia osób w spisie.

Po upływie oznaczonego terminu reklamacje nie będą uwzględniane.

Komisja Wyborcza Gm. Wyzn. Żyd. w Poznaniu.
Podpis nieczytelny.

OGŁOSZENIE O PRZETARGU.

Więzienie w Rawiczu ogłasza przetarg ofertowy na dzień 23 kwietnia 1937 r. godz. 11,30 przed południem, na dostawę różnych artykułów spożywczych na okres trzechmiesięczny. O bliższe informacje zgłaszać się do Zarządu Więzienia.

Naczelnik Więzienia:
(—) A. Junczys, Komisarz S. W.

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zagubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Inowrocław na nazwisko Józef Żywiczko, Inowrocław, ul. Poznańska 267 m. 2.

Zagubiono dowód osobisty nr 464 137, wystawiony dnia 5. IV. 1935 r. przez Wójtostwo Bralin na nazwisko Władysław Nawrocki, Nowawieś Ks., pow. Kępno.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną na nazwisko Władysław Urbański, Bydgoszcz, ul. Ks. Skorupki 42.

Zniszczono dowód tożsamości konia seria A, nr 419 659, wystawiony na nazwisko Józef Gruchała, zamieszkały w Borku, pow. gostyński.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Prużana na nazwisko Polowczyk Ludwik, zamieszkały w Poznaniu, ul. Szwajcarska 16 m. 12.

Zagubiono dowód rejestr. samochodu nr PZ. 11 233, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na firmę „Żelazohurt" Sp. z o. o. w Katowicach, Oddział w Bydgoszczy.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań-Miasto na nazwisko Olszewski Hieronim, zamieszkały w Poznaniu, ul. Krańcowa 9 m. 11.

Zagubiono dowód tożsamości nr 32 745 samochodu nr PZ. 10 172, wystawiony przez Starostwo Powiatowe Poznań na nazwisko Tadeusz Perlikiewicz, zamieszkały w Pobiedziskach, Rynek 2.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Kościan na nazwisko Stefan Stachowski, ur. 21. VIII. 1896 r. w Czempiniu.

Zagubiono legitymację zniżkową nr 21 041/ż do przejazdu kolejami państwowymi, żony Stanisławy Nyklewiczowej z Ostrowa. Stefan Nyklewicz, ekspedient pocztowy.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań-Miasto na nazwisko Szczepański Józef, zamieszkały w Poznaniu, ul. Przemysłowa 23.

Zagubiono legitymację akademicką, wystawioną przez Uniwersytet Poznański na nazwisko Klichowski Witold, zamieszkały w Poznaniu, ul. Gołębia 1.

Zagubiono tablicę rejestr. od samochodu nr PZ. 41 211, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański na firmę Zakłady Przemysłowe „Żar" Sp. Akc. w Nowym Tomyślu.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Magistrat Miasta Poznania, Komisariat III, Biuro Meldunkowe na nazwisko Hayduk Władysław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Przemysłowa nr 1 m. 7.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Komisariat IV. P. P. Poznań na nazwisko Budziński Aleksander, zamieszkały w Poznaniu, ul. Wodna 17/18 m. 7.

Zagubiono tablicę rejestr. od samochodu nr PZ 35 193, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański na firmę Br. Skweresowie w Swarzędzu, pow. Poznań.

Zagubiono dowód tożsamości konia s. I. nr 413 526, wystawiony na nazwisko Emli Kroll, zamieszkały w Atanazynie, gm. Szamocin.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Jarocin na nazwisko Wojtaszek Andrzej, zamieszkały w Galewie, powiat Krotoszyn.

Zagubiono dowód osobisty nr 6 381, wystawiony przez Komisariat VI. P. P. Poznań na nazwisko Anna Smoczyńska, zamieszkała w Poznaniu, ul. Św. Marcin 2 m. 4.

Zagubiono dowód tożsamości konia seria A, nr 364 137 na nazwisko Jan Kotliński, zamieszkały w Poznaniu, ul. Górczyńska 25 m. 1.

Zagubiono książeczkę wojskową nr 385/33, wydaną przez P. K. U. Kościan na nazwisko Edward Zgaiński, zamieszkały w Czempiniu, Rynek nr 4, pow. Kościan.

Zagubiono legitymację szkolną nr 32/IIa na r. 1935/36, wystawioną przez Dyrekcję Bydgoskiego Gimnazjum im. Kopernika na nazwisko Andrzej Tymowski.

Zagubiono książeczkę wojskową, wydaną na nazwisko Stanisław Nowaczyk, Waniesza, pow. Kościan.

Zagubiono dowód osobisty nr 911, wystawiony przez Zarząd Miejski na nazwisko Szymanek Marianna Leokadia, zamieszkała w Poznaniu, ul. Skryta 11.

Zagubiono tablicę rej. nr PZ 43 271, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański dla Powiatowego Komitetu W. F. i P. Wojsk. w Mogilnie Starostwo.

Zagubiono dowód rejestracyjny od samochodu nr PZ 41 030, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Popiel Wacław, zamieszkały w Kostrzynku, powiat Wyrzysk.

Zagubiono książeczkę numeru próbnego od samochodu nr PZ 18 P. R., wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański na firmę Polski Fiat, S. A. w Poznaniu, ul. Kantaka 10.

Zagubiono dowód tożsamości samochodu marki „De Goto" nr silnika 10382 nr PZ 34230, wystawiony przez Starostwo Powiatowe Bydgoszcz, na firmę Inż. St. Ciszewski i Ska w Bydgoszczy, ul. Sobieskiego 1.

Zagubiono dowód rejestracyjny samochodu marki „Fiat", nr PZ 46 104, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Kaźmierczakowa Stanisława, zamieszkała w majętności Płonkowo, powiat Inowrocław.

Zagubiono dowód rejestr. nr P. Z. 12 408, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański oraz książeczkę tożsamości, wystawioną przez Starostwo Pow. Śrem dla Sanatorium Zakładu Ubezpieczeń Społecznych „Staszycówka" w Ludwikowie, poczta Mosina.

Zagubiono tablicę rejestr. nr 11 547, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański na firmę „Adria" Fabr. wyrobów cukrowych w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 22.

Zagubiono dowód rejestr. nr P. Z. 44 311, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Ziółkowska Apolonia, zamieszkała w Poznaniu, ul. 27 Grudnia 14.

Zagubiono dowód tożsamości samochodu marki Chevrolet nr A. 31 076, wystawiony przez Starostwo Powiatowe w Jarocinie na nazwisko Dr Zbigniew Cichowicz z Marszewa, powiat Jarocin.

Zagubiono dowód tożsamości pojazdu mechanicznego, dotyczącego samochodu osobowego „Ford", zarejestrowanego pod PZ 48 922, na firmę „Hadroga", właśc. Cylkowski Stanisław, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Matejki 2.

Licytacje

Subhastacje przymusowe.

Poniżej pod pozycjami 623—624 oznaczone nieruchomości zostaną w drodze egzekucji w terminach odnośnej pozycji podanych, sprzedane. W każdej z tych spraw subhastacyjnych zarządzają podpisane poniżej Sądy:

Niniejszym wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczaniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwiania się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o zniesienie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

623

Nieruchomość położona w Witkowie i w chwili uczynienia wpisu o przetargu zapisana w księdze gruntowej Witkowo-Wieś, tom IV karta 62, na rzecz Polskiej Spółki Drzewnej Sp. z ogr. odp. w Witkowie zostanie w drodze egzekucji na wniosek Jana Grajka, rolnika w Łysininie, powiat Żnin **dnia 15 czerwca 1937 r. o godz. 10-ej** wystawiona na przetarg przed niżej oznaczonym Sądem pokój nr 7. Nieruchomość składa się z zabudowanego podwórza, roli i łąki o obszarze 7,43,38 ha oznaczonego parcelami 892/297, 893/298 i 894/298.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 20 grudnia 1934 r. — Witkowo, dnia 30 marca 1937 r. Sąd Grodzki.

624

W sprawie przymusowego wykupu części nieruchomości ziemskiej Dakowy Mokre, dobra rycerskie, zapisanej w księdze wieczystej na rzecz Anieli Ostrowskiej, zamieszkałej w Dakowach Mokrych, pow. Nowy Tomyśl, Urząd Wojewódzki w Poznaniu wniósł o przeprowadzenie postępowania podziałowego, przewidzianego w rozpo-

rządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1927 r. o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności, ciążących na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich (Dz. U. R. P. nr 3, poz. 22 z roku 1928), co do depozytu złożonego w Państwowym Banku Rolnym Oddział w Poznaniu, a składającego się:

1. z 206 obligacji 3% Państwowej Renty Ziemskiej Seria I wartości nominalnej zł/zł . . . . 203.100 zł
z kuponami płatnymi dnia 1 czerwca 1937 r.

2. z gotówki w kwocie . . . . . . 50.883 zł

Powyższe wartości ulegające podziałowi stanowią I. ratę wynagrodzenia za przymusowy wykup na rzecz Skarbu Państwa części nieruchomości ziemskiej Dakowy Mokre, dobra rycerskie, zapisanej na rzecz Anieli Ostrowskiej.

Na zasadzie art. 6, 7 i 10 powyżej wymienionego rozporządzenia, łącznie z przepisem art. XVIII wprowadzącym prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, Sąd zawiadamia wszystkich uprawnionych, szukających zaspokojenia z wynagrodzenia swych roszczeń, w hipotece nieujawnionych, by zgłosili je najpóźniej w terminie czterotygodniowym, od dnia ogłoszenia licząc, do tutejszego Sądu pokój nr 9, zgodnie z przepisem art. 799 k. p. c. i art. 10 pkt. 3 powyżej wymienionego rozporządzenia z tym, że w razie nie zgłoszenia w powyższym terminie, podział sum złożonych do depozytu zostanie dokonany wedle stanu ujawnionego w księdze wieczystej z pominięciem swych roszczeń, a roszczenia oparte na prawie publicznym stracą uprzywilejowanie pierwszeństwa i znaleść będą mogły zaspokojenie tylko z masy wynagrodzenia jaka pozostanie po zaspokojeniu wierzycieli hipotecznych. — Grodzisk, dnia 7 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

Wywołania publiczne i zapozwy

625

Urząd Wojewódzki Poznański złożył do depozytu sądowego 36.531,— złotych w gotówce i 145.800,— złotych w obligacjach 3% Państwowej Renty Ziemskiej jako pierwszą ratę wynagrodzenia za przymusowy wykup 280,70 ha, stanowiących część nieruchomości, zapisanych w księdze wieczystej Kurnatowice dobra tom I karta 20 i Kwilcz dobra tom I karta 16 na rzecz Dobiesława Kwileckiego w Kwilczu.

Wzywa się wierzycieli szukających z powyższego wynagrodzenia zaspokojenia roszczeń w księdze wieczystej nieujawnionych, by zgłosili swe roszczenia w ciągu 3 tygodni od daty obwieszczenia. W razie niezgłoszenia w tym terminie, rozdział wynagrodzenia nastąpi według stanu, ujawnionego w księdze wieczystej, z pominięciem innych roszczeń wierzycieli, a roszczenia, oparte na prawie publicznym, stracą uprzywilejowane pierwszeństwo i będą mogły znaleźć zaspokojenie tylko z reszty wynagrodzenia, jaka pozostanie po zaspokojeniu wierzycieli hipotecznych. Po upływie wyznaczonego terminu sąd sporządzi plan podziału. — Międzychód, dnia 4 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

Zapisy w rejestrze majątkowym

626

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano na stronie 488, iż Stefan Wojciechowski, robotnik w Kruszy Duchownej i żona jego Wiktoria z d. Drąszkowska, kontraktem notarialnym z dnia 5. 3. 1937 nr rep. 48 notariusza Dzika w Strzelnie zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Strzelno, dnia 5 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

627

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano na stronie 489, iż Stanisław Pierzyński, młynarz w Jeziorach Wielkich i żona jego Jadwiga z d. Smolarek, kontraktem notarialnym z dnia 10. 2. 1926 r. nr rep. 57 notariusza Dr. Kochlera w Strzelnie zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Strzelno, dnia 5 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

628

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano na stronie 490, iż Wacław Sawicki, rzeźnik w Strzelnie i żona jego Florentyna z d. Leszczyńska, kontraktem notarialnym z dnia 21 grudnia 1936 r. nr rep. 410 notariusza Dzika w Strzelnie zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Strzelno, dnia 5 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

629

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano na stronie 955, że rolnik Otton Werner i tegoż żona Ida Hulda Wernerowa z domu Steinke z Procynia, pow. mogileńskiego, zawarli ogólną wspólność majątkową wedle przepisów poniemieckiego kodeksu cywilnego, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Trzemeszno, dnia 19 marca 1937 r. Sąd Grodzki.

630

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano na stronie 956, że rolnik Ignacy Kubasik i tegoż żona Zofia Kubasikowa z domu Mądra, oboje zamieszkali w Dyśku, pow. mogileńskiego, wykluczyli zarząd i użytkowanie męża nad wniesionym majątkiem żony. — Trzemeszno, dnia 22 marca 1937 r. Sąd Grodzki.

631

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano na stronie 957, że kupiec Ludwik Kamassa i tegoż żona Teodora Maria z domu Biegemeierówna, oboje zamieszkali w Wylatowie, pow. mogileńskiego, zawarli ogólną wspólność majątkową wedle przepisów poniemieckiego kodeksu cywilnego, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Trzemeszno, dnia 7 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

632

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano na stronie 958, że rolnik Andrzej Mądry i tegoż żona Czesława Mądrowa z domu Wełnitz, oboje zamieszkali w Dyśku, pow. mogileńskiego, zawarli ogólną wspólność majątkową wedle przepisów poniemieckiego kodeksu cywilnego — Trzemeszno, 9 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

633

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 3213, że Oskar Rek, mistrz tkarski i żona tegoż Małgorzata, z pierwszego małż. Dera, z domu Jendryczka, zam. w Bydgoszczy, ul. Szubińska 41, umową notarialną z dnia 27 marca 1936 ustanowiono zupełny rozdział majątkowy wykluczający męża od zarządu i użytkowania majątku żony. — Bydgoszcz, dnia 5 października 1936 r. Sąd Grodzki.

634

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 2367, że małżonkowie Erwin Müller, rolnik i tegoż żona Meta z domu Schulz, zamieszkali w Rawiczu, umową małżeńską z dnia 22 marca 1937 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rawicz, dnia 2 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

635

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tutejszego Sądu wpisano na stronie 726, że małżonkowie lekarz praktyczny dr Włodzimierz Meissner i żona jego Jadwiga z domu Mossakowska w Kostrzynie, umową notarialną z dnia 15 stycznia 1937 r. zaprowadzili zupełne rozłączenie majątkowe, według przepisów niem. kodeksu cywilnego. — Pobiedziska, dnia 18 marca 1937 r. Sąd Grodzki.

636

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś pod nr 922, że obuwnik Rudolf Robert Kirchhöfel i tegoż żona Emma Gertruda z domu Rauhut, zamieszkali w Jutrosinie, pow. rawickiego, postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jutrosin, dnia 2 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

Materiał do ogłoszenia przesyłać należy redakcji najpóźniej do środy godz. 12-tej. W razie nadesłania publikacyj po tym terminie, ogłoszenie może nastąpić dopiero w następnym tygodniu.

Prenumerata kwartalna 4,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwułamowy 1,— zł. Cena pojedyńczego egzemplarza 75 gr.
Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon 42-11. — Konto czekowe P. K. O. nr 212 055

Drukarnia Państwowa PAT w Poznaniu. 811. 37.